

BRIGITTE NIELSEN: CADA COS TÉ LA SEVA HISTÒRIA

Rambo no era el primer

Va arribar a Hollywood i fins que no aconseguí casar-se amb Sylvester Stallone no va parar. Un matrimoni que representà un gran fracàs. D'aleshores ençà l'escàndol la persegueix. I ella no mostra massa perjudicis a l'hora d'utilitzar els mitjans de comunicació. Ara, a més, canta.

Ramon Pigranyes

Alçada: 1,82 m, pit: 98 cm, cintura: 64 cm, malucs: 91 cm. Es diu Brigitte Nielsen, i pesa 60 kg. Va nèixer a Copenhaguen (Dinamarca) el quinze de juliol de 1963, sota el signe

de Càncer. Filla d'un important enginyer i d'una mestressa, té un germà que es diu Jan Nielsen. Va començar a fer de model fotogràfica als setze anys i de seguida, es va traslladar a Milà (Llom-





FILMOTECA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

DIMECRES, 16

18.00 h.: MIQUETTE I LA SEVA MARE, *Henri-Georges Clouzot*, 1949. França V.O.S.E.

20.00 h.: DRÔLE DE DRAME, *Marcel Carné*, 1937. França V.O.S.E.

22.00 h.: ELS AMANTS DE LA MEVA MARE, *Radoslaw Piwowarski*, 1985. Polònia V.O.S.E.

DIJOUS, 17

18.00 h.: DRÔLE DE DRAME, *Marcel Carné*, 1937. França V.O.S.E.

20.00 h.: VOLPONE, *Maurice Tourner*, 1940. França V.O.S.E.

22.00 h.: OBJECCIÓ, *Andrzej Trzos-Rastawiecki*, 1985. Polònia V.O.S.E.

DIVENDRES, 18

18.00 h.: KNOCK, *Lefranc*, 1950. França V.O.S.E.

20.00 h.: LA KERMESSE HEROICA, *Jacques Feyder*, 1935. França V.O.S.E.

22.00 h.: LLAC DE CONSTANÇA, *Janusz Zaorski*, 1985. Polònia V.O.S.E.

DISSABTE, 19

16.00 h.: TREN A HOLLYWOOD, *Radoslaw Piwowarski*, 1987. Polònia V.O.S.E.

18.00 h.: UNA DONA DE PROVINCIAS, *Andrzej Baranski*, 1984. Polònia V.O.S.E.

20.00 h.: YESTERDAY, *Radoslaw Piwowarski*, 1984. Polònia V.O.S.E.

22.00 h.: EL FILLOL, *Henryk Bielski*, 1985. Polònia V.O.S.E.

DIUMENGE, 20

12.00 h.: Matinal Infantil: ASTERIX Y LA SORPRESA DEL CESAR, *Paul Gaeztan Brizzi*, 1986. Dibuxos animats. França V.E.

16.00 h.: ELS AMANTS DE LA MEVA MARE, *Radoslaw Piwowarski*, 1985. Polònia V.O.S.E.

18.00 h.: YESTERDAY, *Radoslaw Piwowarski*, 1984. Polònia V.O.S.E.

20.00 h.: L'AMIC DEL DIMONI ALEGRE, *Jerzy Lukaszewicz*, 1986. Polònia V.O.S.E.

22.00 h.: TREN A HOLLYWOOD, *Radoslaw Piwowarski*, 1987. Polònia V.O.S.E.

Travessera de Gràcia, 63.
Telèfon 201 29 06



Dues de les moltes cares d'una mateixa dona.

bardia). Quatre anys més tard, se'n va anar a Los Angeles (Califòrnia) per fer d'actriu. A Hollywood, Richard Fleischer (director de pel·lícules tan famoses com *Veinte mil leguas de Viaje submarino*, *Los vikingos*, *Viaje alucinante*, *El estrangulador de Boston*, *Tora, Tora, Tora*, *Mandingo*...) la va descobrir i la va convertir en protagonista de la pel·lícula *El guerrero rojo*, produïda per Dino De Laurentis: un fracàs comercial.

Massimo Poggini, en un article publicat recentment en una revista italiana, explica que, malgrat aquest fracàs, la danesa no es va deprimir. Al contrari, això li va donar forces per realitzar el somni de la seva vida: conèixer Silvester Stallone, el seu ídol de sempre. Segons Poggini, la Nielsen, que els amics coneixen pel nom de Ghitte (pronuncieu Guitte), es va dedicar a telefonar al Rambo cada deu minuts, nit i dia, i a enviar-li cartes, algunes de perfumades, fins que el Stallone la va citar. Tot i que no hi ha documents fotogràfics de l'encontre, se sap que va ser fulminant: una hora més tard, el Stallone i la Nielsen ja eren nòvios.

Es van casar, però, tot s'ha de dir: Stallone no era el primer. Abans de Hollywood, la Nielsen ja havia estat casada i, no solament això, sinó que, amb Kasper Winding havia tingut un fill: Julian. «Haver de deixar-lo, quan vaig haver d'anar-me'n a Hollywood —diu Ghitte—, va ser una decisió molt difícil, però hauria estat injust endur-me el petit Julian amb mi, i fer-lo viure en habitacions d'hotel, canviant de ciutat contínuament».

Amb Rambo, va filmar dues pel·lícules: *Rocky IV* i *Cobra*, de les quals Stallone és protagonista, director, guionista... una mena de Chaplin dels vuitanta, però el matrimoni va ser un fracàs. Després, se li han atribuït marros forts amb Arnold Schwarzenegger, Eddie Murphy i, fins i tot, amb Mel Gibson, que ella declara no haver vist mai. Però el més sonat va ser el que van explotar totes les revistes del món, relacionat amb la possible unió sentimental amb la seva secretària, la bellíssima Kelly Sahnger. Des d'aleshores, l'escàndol no l'abandona: «Mira'm als ulls, i digue'm, sincerament, si creus que m'agraden les dones (...). Tots els personatges famosos tenen una secretària personal. Si Kelly hagués estat petita i lletja, ningú no hauria dit res; en canvi, és jove i guapa i sempre està amb mi. Aleshores, hi ha qui s'inventa totes aquestes porqueries que, de totes maneres, ja no m'afecten. Et diré més, algunes vegades, per divertir-me, la presento com la meva nòvia».

Des del seu divorci, Brigitte Nielsen ha aconseguit cotitzar-se molt alt, sense gaires prejudicis alhora d'utilitzar, d'una banda, els seus encants, i de l'altra, els mitjans de comunicació. Fotografiada pel *Play-boy*, i pels més grans fotògrafs del moment, com ara Greg Gorman, Helmut Newton i Lucciano Raserio, Nielsen ja ha eixit a totes les revistes, i ha protagonitzat, junt amb l'actor de moda, Eddie Murphy, la segona part de *Detective en Hollywood*. Ara, a més, canta.

La cançó principal del seu primer àlbum té el significatiu títol de *Everybody tells a story* i cada divendres al

vespre apareix pel Canal 5 de Berlusconi en el programa *Festival* (de Pippo Baudo). «Sempre he volgut cantar, però no m'ha agafat seriosament fins que vaig conèixer Christian Dewalden i Steve Singer, els meus productors.



¿Qui se la pren seriosament?

Rambo, mariquita

Ferran Torrent

No m'entusiasmen les dones de bellesa exuberant. Les trobe excessivament bones i em semblen irreal. Jo sempre exigeixc allò que crec merèixer. Ni més, ni menys. Sent certa pietat pels tipus mitjanament agraciats que, acompanyats d'una esplèndida dona, creuen revalorar-se. Tard o d'hora, l'ostentació es paga. És millor ser pragmàtic i pagar-ho abans: amb la VISA, vull dir. Tot en aquesta vida té un preu i la ingenuïtat resulta cara.

Mireu, si no, el Stallone: de xulo mataxinos a presoner d'un entrecuix danès: Brigitte Nielsen, noranta-vuit cm de pit i un vuitanta d'alçada. Brigitte té el cor endins. Vestida, intueixes que alguna cosa extraordinària s'amaga sota la tela. L'obvietat de Brigitte, però, es palesa amb uns sostenidors i unes braguetes negres: massa per a Rambo.

El cretí de Stallone podia haver-se imaginat que no és el mateix omplir de plom un xinès escardalenc que aplacar la luxúria de la Brigitte. Potser Rambo és mariquita. Sa mare diu que no, que el seu xiquet continua sent l'agosarat Silver que tothom coneix. El que passa —afegeix l'affligida senyora— és que Brigitte Nielsen ha canviat de cromó i ara s'ho fa amb la secretària. Propaganda ianqui. El ben cert és que Rambo pica de biela i Reagan està acabat. Faig constar la coincidència per als observadors habituals.

A més, per impedit que s'estiga de la bufeta, és impossible perdre l'ànim davant Brigitte. Un somriure d'aquesta nòrdica seria capaç d'aturar els tics del Pujol. De fet, després que la mamà de Rambo intentara desprestigiar l'ex-nora, Brigitte començava una nova relació amb un italià de nom Rossi. Les mares ja se sap com són. Fins que no vaig complir els trenta anys, ina mare assegurava que jo tiraria un pamet més. S'hi ceguen i no volen atendre a raons.

De la relació amb Silvester Stallone, Brigitte n'ha tret una conclusió musical: «Cada cos té la seua història», s'anomena el nou elapè de la danesa. Vet ací, posades en solfa, les mancances de Stallone. Per a Rambo, Brigitte Nielsen ja és una història passada. Potser ho fou des d'un principi. □

Quan tenia disset anys, anava sempre a un piano-bar, i em posava a cantar com una boja, però ningú no se'm prenia seriosament. Sí, m'agrada molt cantar».

Actualment, viu a Itàlia: «M'encanta Itàlia, em torna boja la *pastasciutta*, i me la menjo amb pa, però el que més m'agrada d'Itàlia és el cafè, i seria capaç de qualsevol cosa per un *capuccino*». A més d'Itàlia, li agrada fumar (més d'un paquet de Marlboro al dia). No beu alcohol i és una *fan* de Wilbur Smith i de Ken Follet, de qui ha llegit totes les novel·les. Però també li agraden les novel·les rosa *Harmony* i, com no, les de ciència-ficció.

El futur de Brigitte Nielsen és fàcil de preveure i, en certa manera, ja se l'ha marcat. Model cotitzada, combinarà les seves aparicions en papers secundaris d'èxit, amb la portada de revistes de moda tan prestigioses com *Vogue*, *Vanity Fair*, *Depêche Mode*. La vida d'una model, però, és efíme-



ra, com ho ha demostrat el recent exemple de l'extraordinària professional del ram, Christie Brinkley; però, mentre el cos aguanti, i el cos de la Nielsen sembla tenir corda per estona, tot anirà bé:

«Jo, en realitat, sóc molt dolça. M'agrada la tendresa i, de cap manera, no sóc una canibal del sexe. Sé que hi ha molta gent que pensa això, i, ben mirat, em va bé, perquè, físicament, sóc diferent de la majoria de les dones». Aquesta diferència és la que fa que nombrosos productors se la disputin per papers tan robòtics com el de *Detective en Hollywood 2*, on interpreta una lladre assassina, sense escrúpols, freda, insaciable, que, en alguns moments, ens fa recordar la sensació que produeix Grace Jones en alguns dels seus vídeos. El qui vulgui comprovar-ho, només ha de fixar-se en les fotografies que publica l'edició castellana de *Play-boy* del mes de desembre: un gustàs. □